

τες εἰς διατήρησιν νοσοκομείων, σχολείων, καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων, καὶ πράττοντες διὰ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα τῶν ὁμοίων σας ὅ,τι ἠθέλετε κρίνει δίκαιον νὰ πράξωσιν ἐκεῖνοι διὰ ὑμᾶς, εἰς ὁμοί-
ας περιστάσεις εὐρισκομένους.

Ὅσα ἀγνά. Ἐὰν φυλάττητε ἀκριβῶς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κανόνος, ὄχι μόνον αἱ πράξεις σας θέλουσι εἶσθαι καθαρῶτατα, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖλη σας οὐδέποτε θέλουσι μιάνει μωροί, ἀργοί, ἢ ἄσεμνοί λόγοι, καὶ τὴν εὐκοσμίαν τοῦ νοός σας οὐδέποτε θέλουσι ταραξύνει εἰκόνας ἀπαίσιαι. Μακρὰν τοῦ οἴκου σας θέλουσι εἶσθαι ἐξωρισμένα τὰ ἀναιδῆ ἄσματα, αἱ δημῶδεις βωμολοχίαι, τὰ ρυπαρὰ καὶ διασθορᾶς πρόξενα ἐρωτικά συγγραμμάτια. Ὁ κανὼν οὗτος θέλει προφυλάξειν ὑμᾶς καὶ τοὺς περὶ ὑμᾶς ἀπὸ τὰ δελεάσματα τοῦ θεάτρου καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἀσωτίας σκη-
νῶν, δημοσίων τε καὶ ἰδιαιτέρων, ἐξ ὧν ἀφανίζεται ἡ καθαρότης τῆς καρδίας, ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς ἀπό-
λαυσιν τῆς οὐρανοῦ μακαριότητος.

Ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα. Ἐρασίαν, γενναίαν, ἀφιλοκερδῆ, τρυφερὰν εὐμένειαν καρδίας καὶ διαγωγῆς πρὸς ἅπαντας ἐντέλλεται διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ Ἀπόστολος καὶ μακάριοι τῶντι θέλετε εἶσθαι, ἀγαπητοί μου, ἐὰν καταγίνησθε εἰς ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα! Διότι θέλετε ἀποβάλλει πᾶν ὅ,τι τραχὺ, πικρὸν, χαμερπές, μισητὸν ἢ δυσάρεστον· εἰς τὸν χαρακτῆρά σας θέλει φαίνεσθαι ζῶσα ἡ ἠθικὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ· θέλετε ἀξιωθῆ τοῦ δικαίως πολυποθήτου εἰς πάντα Χριστιανὸν καλοῦ ὀνόματος, τῆς εὐφημίας, καὶ παρὰ τῶν ὁμορρήσκων σας καὶ παρὰ τοῦ κόσμου ἐν γένει. Ζητεῖτε, ἀκριθὰ μου τέκνα, τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ἐγκρίνωσι τὰς πράξεις σας οἱ συνετοὶ καὶ οἱ καλοχάγαθοι, τοῦ νὰ βιάζητε καὶ τοὺς ἑτερορρήσκους καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν πίστιν νὰ ὁμολογῶσι τὸν θεάρεστον καὶ Χριστιανικὸν βίον σας, καὶ πρὸ πάντων ἐπιμελεῖσθε ὥστε οἱ ἔπαινοι τῶν ὅσοι σᾶς βλέπουν ἀπὸ μακρὰν νὰ ἐπικυρῶνται πληρέστερον διὰ τῆς μαρτυρίας τῶν ὅσοι ἐκ τοῦ πλησίον σᾶς γνωρίζουσι.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος. Πᾶσαν εὐκαιρον στιγμὴν ἀφιερώνετε εἰς τὴν ἐπινόησιν καὶ ἐκτέλεσιν ἐναρέτου τινός, φιλανθρωπικῆς, καὶ ἐπαινετῆς πράξεως· ἐκάστη δὲ ἄς ἔχη τὴν προσήκουσαν ἀναλογίαν τῆς, ὥστε τὸ ἐν καθήκον νὰ μὴ προσκρούη πρὸς τὸ ἄλλο, ἀλλὰ νὰ παριστάνῃ ὁ χαρακτῆρ σας σύμφωνον καὶ ἐλκυστικὸν τι ὄλον.

Νὰ τολμήσω ἄραγε νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἐφεξῆς τοῦ Ἀποστόλου; « Ἄ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε.» Ἐλπίζω ὅτι δύναμαι ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ πεποιθήσει νὰ συστήσω πρὸς ὑμᾶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐζήσα καὶ

ἐπροσπάθησα νὰ ὑπακούω εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Ἐυ-
αγγελίου, ἀλλὰ χρεωστῶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ καὶ νὰ σᾶς προστάξω νὰ ὑπερβῆτε τὸ ἀτελές μου παράδειγμα, καὶ νὰ κατεπείγησθε εἰς τελειότητα. Ἐνῶ δ' ἀδιαλείπτως ἐπιμελεῖσθε νὰ συμμορφώνησθε εἰς τὰς πράξεις, τοὺς λόγους καὶ τὰ διανοήματά σας μετὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἀποστόλου, θέλετε πληροφορεῖσθαι καθ' ἐκάστην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐλέους καὶ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ· ὅσον καὶ ἂν ἀγωνίζησθε ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς, πολλὰς ἐλλείψεις θέλετε ἀκόμη ἔχει, δι' ἃς νὰ ζητῆτε τὴν ἀφεσιν τοῦ Σωτῆρος· καὶ πολλὰς ἀδυναμίας, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ὁμοίων ἢ ἐνίσχυσις αὐτοῦ θέλει ἀπαιτεῖσθαι διὰ τοῦτο καὶ ἀνάγκη μεγίστη νὰ συγκοινωνῆτε διὰ τῆς προσευχῆς μετὰ τὸν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα σας, καὶ « ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.»

Ἡ συμβουλὴ τοῦ πατρὸς δὲν ἀπέβη ματαία· τὸ νέον ἀνδρόγυνον ἐδέχθησαν εἰλικρινῶς τὸν δοθέντα εἰς αὐτοὺς κανόνα· κατ' αὐτὸν ἐβάδιζον τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐξέταζον τὸ ἑσπέρας τὴν διαγωγὴν των· διεκρίνετο δ' ἐντίμως ἡ κατοικία των ὡς σκηνὴ δικαίων, ἔπου ἠκούετο ἡ φωνὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς σωτηρίας.

ΔΕΝ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον οὔτε ἀναγκαῖα εἰμαρμένη, οὔτε τυφλὴ τύχη, οὐδὲ τίποτε συμβαίνει ἐξ αὐτομάτου, ἢ γινου χωρὶς τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ· ἀφθονία καὶ ἐνδεια, πλοῦτος καὶ πενία, εὐτυχία καὶ δυστυχία, ὅλα προέρχονται ἀπὸ τὴν πατρικὴν βουλὴν καὶ σοφὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ. Ἀνίσως ὅμως εὐρίσκωνται εἰς τὸν κόσμον καὶ τινες πρὸς ἡμᾶς φαινόμενα ἀταξία, τοῦτο συμβαίνει διότι δὲν δύναμεθα νὰ καταλάβωμεν τὸν ὅλον σύνδεσμον καὶ τὴν συνάφειαν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ καταλάβωμεν, ἠθέλομεν θαυμάζειν, ἐκπληττόμενοι τὸ ἀνεξιχνίαστον βάθος τῆς θείας σοφίας εἰς ὅλα τὰ πράγματα.

Ἡ ΨΥΧΗ ΗΜΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

ὍΤΑΝ ἐξετάσωμεν προσεκτικῶς ἑαυτοὺς, αἰσθανόμεθα, ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἡμᾶς ἐν ὃν διάφορον ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ἔχει δύναμιν νὰ γνωρίζῃ αὐτὸ ἑαυτὸ, καὶ ἄλλα πράγματα παρ' ἑαυτὸ. Τὸ τοιοῦτον ὃν ὀνομάζομεν ψυχὴν, ἥτις ἀναμφιβόλως εἶναι ἀθάνατος καὶ ἀσώματος· ἐπεὶ δὲ τὸ σῶμα, ὅπως καὶ ἂν διαταχθῇ ἢ συνάφεια τῶν μερῶν του, δὲν δύναται νὰ λάβῃ νοῦν καὶ θέλησιν, ὁποίαν ἡμεῖς αἰσθανόμεθα εἰς τὴν ἡμετέραν ψυχὴν. Ἡ ἁγία Γραφὴ λέγει, « Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς· καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.» Τοῦτο τῆς ζωοποιοῦ πναῆς τὸ φύσημα δὲν πρέπει νὰ νοῆται ὑλικῶς, οὔτε νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα ψυχὴ συνίσταται ἀπὸ ἀέρα ἢ ἀτμῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐκτίσθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ,